

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
În străinătate	300 Lei

Proprietar: MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ din BLAȘ
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Regele plugarilor

Este M. S. Regele Carol II. S'a născut într-o țară de plugari, în mijlocul unui popor de plugari și dela început soarta îi hărăzise să fie regele lor. Cea mai mare dintre regine îi sădise în suflet dragostea față de frumusețile acestui pământ, de plugari și de ogoarele lor. Și el i-a îndrăgii de mic copil. Rădărise doar ca o floare rară și gingașă în mijlocul gliilor ravene de pământ și întocmai ca și ei fusese sărutat de soarele ardent al verii și oșelii de viforul iernilor. I-a îndrăgii împreună cu ogoarele lor muncite din greu și împreună cu tot ce constituie farmecul acestui pământ.

Toate i-au fost dragi de pe pământul românesc, primăverile scaldate în flori și toamnele bogate în rod de grâne și în cântec de mamă. Și i-a fost dragă și lucrarea pământului, ocupația de căpetenie a locuitorilor acestei țări. Viitorul Rege al plugarilor, ca prinț se ocupa deja cu plugăria. Sufletul lui era atras de misterul rotirii grânelor de aur, de holdele ce undulesc în vânt. Și pe măsură ce anii treceau, aceeași dragoste dintre vlăstarul regal și plugarii români nu era uitată. Ea se înălțase și devenia mai trainică. Ajuns rege, prințul plugarilor de odinioară nu uită să declare ca primă îndeletnicire a sa pe aceea de agricultor. El Regele vrea să fie cel dintâi plugar al țării. Dela început să se îngrijească de satul și de plugari. Se interesează de tot ce le-ar putea îmbunătăți soarta și ușura viața. Incepe munca pentru propășirea și ridicarea satelor.

La sate se deschid școli și spitale, se fac drumuri bune. Plugarilor li-se dau ajutoare în bani. Legi speciale se aduc pentru spălarea și ridicarea lor. Înfăptuirile sunt multe fără număr, am putea sice, pe acest drum. Mai ales prin noua constituție plugăria a fost așezată pe primul plan.

Dragostea față de acest pământ și față de locuitorii lui M. S. Regele nu uită să o aducă la rândul său în sufletul moștenitorului, Maria Sa Mihai, Marele Voievod de Alba-Iulia. Copilul său nu și l-a crescut ca alți regi, la școli înalte, în țări străine. nici nu l-a ținut închis în palat numai între dascăli și cărturari. L-a lăsat să cunoască țara și poporul, să-și pătrundă sufletul de dragoste și de înțelegere față de necazurile și durerile poporului său. Și, ca să poată cunoaște și mai bine

sufletul acestui neam, în jurul lui a strâns copii din toate părțile țării. L-a învățat apoi să prindă de coasă și de sapă. L-a lăsat să apese voinicește pe coarnele plugului, să se deprindă cu greul muncii,

ca mâine să știe și el ca și tatăl său, să tragă brazda românește în ogorul ce-l așteaptă.

Poporul nostru îi încunjură pe Majestatea Sa Regele și pe Marele Voievod Mihai cu o dragoste adevărată și dela ei doi așteaptă îmbunătățirea sorții lui.

Inoiri la Blaș

Sunt aproape 200 de ani de când școlile dela Blaș revarsă lumină și moralitate din belșug în sânul poporului nostru. Peste multe greutăți au trecut ele în cursul acestor ani și cu toate acestea s'au menținut și au rămas cele mai vestite și mai bune școli din țară.

Eleveii, cari se imbulzesc să-și cultive mințile și inimile la aceste focare de cultură, sunt tot mai mulți, așa că vechile și chiar noile zidiri ale lor au început a fi prea mici pentru a-i încăpea pe toți.

De aceea a hotărât Înaltpreaștințul nostru Mitropolit, în bună înțelegere cu Preaveneratul Consistor și Capitul Mitropolitan, să lărgească pe cât e cu putință aceste minunate așezăminte.

Bătrânul liceu de băieți se primenește an de an. După ce în cei doi ani din urmă și-a reînnoit sala de gimnastică, sala de conferințe a profesorilor, cancelaria directorului și a secretarilor,

în vara aceasta și-a schimbat vechile ferestre de către piață și le-a înlocuit cu de cele nouă.

Internatul Vancean de băieți, în care stau elevii liceului nostru de băieți, a început a-și ridica anul acesta o nouă aripă în spre bisericuța parohială. La anul vor încăpea deci în Internat cu cel puțin 80—100 de băieți mai mulți.

Școala de Menaj își ridică și ea o aripă nouă la zidirea „Șuluțană“ de pe strada Regele Ferdinand, așa că elevele de aici înainte nu vor fi atât de imbulzite, ca până acum.

Institutul Recunoștinții a rămas acumă întreg pe seama celor trei școli de fete și a internatului lor, călugărițele mutându-se în casa domeniului mitropolitan din fața aceluși Institut.

Șurile, cotețele, grajdurile și coșerele domeniului mitropolitan au fost mutate din fața Institutului Recunoștinții la hotar, în spre Sâncel, iar în locul acestora se întinde o grădină de flori binemirosoare.

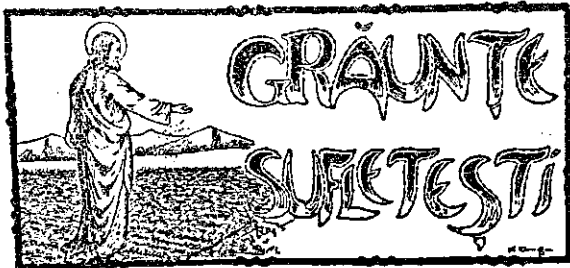
Internatul Liceului Comercial și-a primit și el o casă pe strada Regele Ferdinand — casa Azilului de copii mici — peste care acumă se zidește etaj, ca să fie încăpătoare pentru toți elevii interni.

Școala Normală de băieți își mută zidurile sale economice afară de oraș, lângă lacul Cherețu, unde-și zidește grajduri, cotețe, șuri și tot de ce are trebuință. Același lucru îl face și Internatul Vancean de băieți, mutându-și aceste acareturi la moșia sa dela Veza.

Tot în acest an s'a zidit o frumoasă casă pe strada Timotei Cipariu (fostă a plăcintelor) pe terenul fundațiunii Mitropolit Mihăi, iară vechiul „hotel Univers“ s'a străformat în patru frumoase și moderne prăvălii pe cari tot Veneratul Capitul Mitropolitan le-a zidit.

Blașul și școlile sale se primenesesc într'una. Rând pe rând Blașul devine oraș tot mai mare, cu străzi frumoase, pardosite și bine îngrijite. Tot ce ne lipsește este apa, care se tot imputinează. Primăria va trebui deci să se îngrijească de un apaduct în toată regula, ca să nu mai ducem atâta lipsă de apă.

Un tată se aruncă din tren, ca să-și scape fiul dela moarte. O mare nenorocire s'a întâmplat în zilele trecute în trenul ce venia dela Reșița spre Timișoara. Din cauza imbulzelii prea mari, țăraniul Petru Jifca din satul Petrovaselo și cei doi fiți ai săi ședeau pe scările vagonului. La un moment dat, unul din copiii lui Jifca a alunecat de pe scări și a căzut din tren. Tatăl său, îngrozit de această nenorocire, a sărit îndată și el să-și scape fiul. Văzând acestea ceilalți călători, au dat alarma și cei doi răniți au fost ridicați și duși la spital, unde li-s'au dat îngrijirile cuvenite. Copilul n'a mai scăpat însă. După o zi și o noapte a murit.

Prilejurile ce duc la păcat

Zadarnic ai citit toate cele scrise până acuma despre păcat și ți-ai propus să nu mai păcătuiești, dacă nu încunuri și prilejurile cari duc la păcat. Iar prilejuri la păcate sunt sute și mii, și anume locuri, persoane, lucruri, obiecte și altele multe.

Să zicem că ești bețiv și te-ai hotărât să nu mai beai. Cât ce ți-ai isprăvit lucrul, te duci pe ulițe, caști gura și pe urmă intri la cârciumă, nu ca să beai, ci numai ca să vorbești cu prietenul cutare. Ei dar în cârciumă miroși și vezi beutură și astfel e aproape cu neputință să nu te apuci din nou de beut.

Este deci păcat a căuta prilej de a păcătuia, pentru că greu este a umbla cu foc și a nu te arde, ori cu miere și a nu-ți mânji degetele.

Se poate întâmpla și aceea ca să te vezi deodată, fără să vrei, într-o așa împrejurare, din care dacă nu ieși, cazi cu siguranță în păcat. Și în cazul acesta păcătuiești deja prin faptul că, dându-ți seama de ceea ce ți-s'ar putea întâmpla, nu fugi numai decât din acel loc. Dacă Eva fugea de lângă pomul binelui și al răului, cu siguranță nu păcătuia, nici ea, nici Adam.

Celce nu vrea să se ferească de prilejul ce duce la păcat, nu va primi deslegare de păcate, nici în lumea aceasta, nici în ceea ce va să vină.

Doamna de Pompadour a ajuns la o mare influență la curtea regelui Ludovic XV. al Franței (1715—1774). 19 ani de

zile (1745—1764) la curte nu se întâmpla nimic fără voința ei. Ea era la curtea regelui ceea ce fusese Irodiada la curtea regelui Irod. Regina însă n'a voit s'o primească nici decum între damele sale de curte, de aceea doamna de Pompadour a făcut un îndreptare și mergea să se spovedească la capelanul curții. Acesta (iezuitul de Sacy) însă n'a voit să-i dea deslegare de păcate până nu se depărtează dela curte. Ea, văzând încăpăținarea preotului, a mijlocit, prin ajutorul ministrului Choiseul, alungarea iezuiților din Franța. Cu toate acestea însă n'a voit s'o deslege de păcate nici un preot catolic. Și cu tot dreptul, pentru că, stând la curte, avea prilej continuu de a păcătuia. De aceea nu desleagă nici preoții noștri pe bețivii cari făgăduesc că nu vor mai bea, se duc însă totuși la cârciumă, nici pe concubinarii cari, deși făgăduesc îndreptare, nu-și alungă dela casă persoana cu care păcătuiesc. Cu drept cuvânt ne întreabă sf. Scriptură (Pildele lui Solomon 6, 27 și 28): »Oare poate cineva pune foc în sânul lui, fără ca veșmintele lui să nu ardă? Sau va merge cineva pe cărbuni, fără să i-se frigă tălpile?»

Ascultați ce sfaturi ni se dau în aceeași sf. Scriptură: »Nu te întâmpina cu femeia desfrânată, ca să nu cazi în lațurile ei. Cu femeia cântăreață să nu fii adesea, ca nu cumva să te prinzi cu meșteșugurile ei. La fecioară nu te uita, ca să nu te smintești într-o podoba ei. Să nu dai desfrânatelor sufletul tău, ca să nu-ți pierzi moștenirea ta. Nu te uita împrejur pe ulițele cetății, nici rătăci în pustiriile ei. Întoarce-ți ochiul tău dela femeia frumoasă și nu te uita la frumusețea străină. Cu frumusețea femeii mulți s'au înșelat, că dela ea iubirea ca și focul se aprinde. Cu femeia măritată nici decum să nu șezi în casă, și în pilde să nu vorbești cu ea, bând vin. Ca nu cumva să se plece sufletul tău spre ea și cu duhul tău aluneci în pieire» (Isus fiul lui Sirah 9, 3—11).

Că ce mare necaz este prilejul ce

duce la păcat, se poate vedea și din cuvintele limpezi ale Mântuitorului, rostite la predică sa de pe munte, zicând: »Iată dacă ochiul tău cel drept te smintește pe tine, scoate-l și aruncă-l dela tine, căci mai de folos îți este fie, să piară unul din mădulările tale, decât tot trupul tău să fie aruncat în gheena. Și dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pe tine, taie-o și aruncă-o dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădulările tale, decât tot trupul tău să se ducă în gheena» (Matei 5, 29—30).

Și acuma să vedem, cari cele mai obișnuite prilejuri ce duc la păcat.

Înainte de toate *cârciuma*, unde numai vorbe cinstite și cum se cade se aud. De aceea numește un preot cucernic cârciuma pășunea cea mai bună pentru oile diavolului, unde atâta pasă, până sunt destul de grase pentru iad. Iar un medic din Elveția Dr. Bärlocher spune: »Ia dela popor jumătate din cârciumele sale și poți închide jumătate din casele de nebuni, din spitale și din temnițe.»

Jocurile sau dansurile necuviincioase de astăzi sunt apoi cele mai sigure prilejuri de păcat. Ce minunate erau jocurile noastre naționale: ardeleana, romana, hora, călușerul, bătutul. Aceste jocuri nu sunt prilejuri de păcat, fiindcă sunt cuviincioase și se jucau la sate, de regulă ziua. Jocurile moderne însă sunt tot atâtea păcate, îmbrățișându-se tinerii de cele mai multe ori în mod necuviincios, iară fetele îmbrăcându-se după moda nouă și arătându-și formele trupului. De aceea să nu ne lăsam de minunatele noastre jocuri și de atâtea cuviinciosul nostru port național. Să ne lăsam fetele și feciorii noștri la petreceri și baluri de noaptea, fără supraveghere, căci altfel vor ajunge să se căsătorească numai cu sdrențele verguriei. Părinții au grea răspundere în fața lui Dumnezeu pentru copiii lor și mulți dintre părinții ușurateci ard în focul cel de veci din păcătina aceasta.

Foia „UNIRII POPORULUI”

Doruri...

M'am gândit astăzi la tine
Și mi-e dor de tine iară;
Unde ești iubire — dusă —
Pe cărarea de-astă vară!...

Murmură prin frunze vântul,
Îngânând un dor de ducă;
După zilele de vară
Dorul iară mă apucă...

Iarba'n luncă'ncet se uscă...
Apa clipește'n iaz;
A trecut prea iute vara
Și de-aceea mi-e necaz...

Pică frunza de pe arbori,
Susurând un cântec lin;
Și s'ăsternă-acum pe câmpuri
Toamna, cea cu cer senin...

Nu m'o mai umbri arinul
Stând pe-otavă la răcoare...
Cine știe ce-o fi încă
Pân' la vara viitoare!...

I. Brumăreț

Dac'a vrea Dumnezeu

— Știi una, măi femeie? zise Pârveu, înjurând boii la car.

— Oiu ști, dacă mi-i spune, răspunde femeia.

— Boii noștri sunt bătrâni, abia mai pot roade colțul ierbei, merg în scădere. M'am gândit să-i vând și, cu parte din banii ce oiu prinde pe dânșii, să cumpăr o pereche de juncănași tineri, iar cealaltă parte s'o păstrăm pentru gospodăria noastră; bani albi pentru zile negre... Ce zici tu?

— Știu și eu?

— Cum așa? N'ai nicio socotință în capul tău? Bine-i să-i vând, ori nu-i bine?

— Bine, dac'a vrea Dumnezeu.

— Ce fel: dac'a vrea Dumnezeu? Ce are să se amestece Dumnezeu la vânzarea boilor noștri?

— Iaca are.

— Măi femeie, nu fii și tu forfăcatură? Suntem noi stăpâni pe boi sau nu? Avem dreptul să-i vindem sau n'avem? Răspunde!

— Suntem stăpâni și avem dreptul, dac'a vrea Dumnezeu.

— O ții una și bună: „Dac'a vrea Dumnezeu”. Adică să fie numai decât pe-a ta. Așa mi se cade dacă cer sfat dela un cap de femeie, care nu știe să ncurce două 'n paie.

„Hăis Prier, cea Zorilă” zise el boilor răstit, învârtind de-asupra lor o vârguță de alun și urcându-se în car.

— Mă duc să-mi vând boii la târg. Să veți vedea sănătoși peste trei zile!

— Ne-om vedea, dac'a vrea Dumnezeu!

— Apoi nu spun eu că femeia îndărătnică te scoate din sărite? Iată zău, poți cădea într-o păcat, așa pe nemăncate, atât le chibăște gura Hăis Prier, cea Zorilă!

Pârveu ajunse la târg.

Acolo mare înghesuială și tâmbălău, de unde mai puteai răzbate cu sufletul. Toate prăvăliile de pe strade încărcate cu marfă nouă de Brașov, Lipsca și Tarigrad. Numai bani să fi avut cineva. Câmpul vitelor, cât cuprindeau ochii împrejur, ticsit cu boi, cai, oi, trăsuri, căruțe de toate esuriile, de toate prețurile.

Apoi hămurării, olării, sticlării, locanții de fiecare pas; și o învâlmășeală, și o fierură de norod, și strigătele de telali, și pocnete de bășici și nechezuri de cai, încât bietul Pârveu nu știa pe ce lume se găsește. El își dejugă boii și iar maroc, le așternu o sarcină de fân dinaintea și așezându-se în car cam într'un cot, se puse să așteptat mușterii. Se rotiră în jurul lui doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece, și încă mai mult au auzit de prețul boilor, au dat din umeri și plecat, dar nici Pârveu nu era mai puțin în car. Cu cât mușterii îi disprețuiau mai mult marfa, cu atât el o urca mai sus... Venea, de pildă, un negustor și-l întreba:

— Bade, bade, chite parale boii?

— Treizeci de galbeni, răspundea el boierul.

Mari primejdii sunt apoi la orașe cinematografele și teatrele necinstite, cu toate că sunt făcute pentru cultivarea sufletului, de cele mai multe ori sunt adevărate târguri ale necinstei și ale imoralității. Spre lauda conducătorilor noștri de astăzi fie zis că au început să creozureze filmele și că astfel se încunjură simicirea atâtor suflete nevinovate.

Cele mai mari stricăciuni le fac însă între oameni cărțile și gazetele rele. Cele mai multe cărți și gazete nu se scriu decât din dragoste către cetitori, ci din poftă de câștig. Foarte mulți gazetari nu au nici o credință, nici o convingere, nici un Dumnezeu. Ei scriu, după cum le poruncesc cei ce-i plătesc. Până bine de curând în Ardeal nu era așa, ci a fi gazetar însemna, a te jertfi pentru neam, și când astăzi înseamnă, onoare excepțională, a câștiga bani. Cu câte amănunte se descriu porcăriile, uciderile, sinucidările! Ce înțelepțește lucrează deci ceice și tin la casă numai gazete creștinești și cari resping cu cel dintâi prilej ziarele cari le atacă credința! A cumpăra un ziar ori carte potrivnică credinței tale, înseamnă a încălzi șarpele la sân.

Părintele Iuliu

Absolvenții, Academiei Teologice din Gherla, seria 1928, prin aceasta sunt invitați la întâlnirea colegială de 10 ani pe ziua de 28 Septembrie a. c. (Joi) ora 8 a. m., la Seminarul Teologic din Cluj, Str. Brătianu Nr. 25. Programul zilei se va afla la Seminar. Așteptăm, spre orientare, că la ora 9 a. m. se va face Liturghie comună pentru preoții colegi repausați. Sunt invitați și acei frați colegi, cari au fost hirotoniți înaintea anului 1928. Dacă cântăm, labiți frați, a ne face, toți, o plăcere datorită colegială de onoare, din a nu lipsi la aceasta convenire, care cine știe „când” să „cari” o vor mai repeta. Preoții: Teofil A. Mălibanu și Vasile Hurghiș.

Sfințirea bisericii din Coc

Duminecă 28 August I. P. S. Alexandru Nicolescu, mitropolitul Blajului a săvârșit sfințirea bisericii din Coc.

Insoțit de p. V. Pop și Gh. Dănilă, canonici mitropolitani, p. I. Crihălmean și clericul Emil Crișan, Marele Păstor este așteptat în gara Războieni de p. E. Bota, protopopul Ludogului. În halta Tăureni este așteptat de subprefectul județului și lume multă; de aici se îndreaptă spre Coc, unde în fața unei frumoase porți de triumf aștepta popor mult în frunte cu primarul din loc și d. Dr. Cenzariu, directorul spitalului din Turda, iar în fața bisericii p. E. Moldovan din Coc.

Seara s'a slujit vecernia și litia și s'a început slujba sfințirii care a continuat a doua zi la liturghia slujită de I. P. S. Mitropolit, înconjurat de părinții canonici însoțitori și numeroși preoți din satele vecine. S'au caminat numeroși credincioși. La sf. liturghie predica o rostește I. P. S. Mitropolit mulțimilor venite din toate părțile la acest mare praznic.

Vizitațiile canonice ale Preasfințitului Iuliu al Clujului. Neobositul episcop al Cluj-Gherlei, Preasfințitul Dr. Iuliu Hossu, va vizita începând cu 8 Sept., următoarele parohii: 8 Sept., sf. mănăstire Lupșa, 9 Bistra, 10 Cămpeni, 11 Abrud, 14 sf. mănăstire Strâmbu, 15 Aldorf, 16 Chinda-Jelna-Orheiul Bistriței, 17 Petriș-Regia. În următoarele parohii va săvârși și sfințirea bisericii: 18 Sept. Budac, 25 Sept. Sălcița, 2 Oct. Hodîș, 9 Oct. Sântoana, 16 Oct. Sebiș, 23 Oct. Mănăstirel, 6 Nov. Rușii Mănți, 8 Nov. Morărești.

Praznicul dela Lechința

Bucurie multă a hărăzit Dumnezeu bunilor credincioși din Lechința Duminecă, 4 Septembrie. În această zi de rodnice binecuvântări și haruri cerești și-au văzut împlinită una din cele mai mari dorinți a sufletului lor: sfințirea noii biserici, care de multă vreme își aștepta mirele.

Rara lor bucurie a fost amestecată însă și cu multă întristare. Bunul mitropolit dela Blaj, îmbolnăvindu-se, n'a putut să coboare în mijlocul fiilor săi, și sfințirea bisericii a trebuit să fie îndeplinită de P. S. Alexandru Rusu, episcopul Maramureșului.

Dela Blaj au plecat p. Victor Pop și p. Augustin Folea, canonici mitropolitani, însoțiti de p. Dr. Septimiu Todoran, p. Ilie Crihălmean și clericul absolvent Grigorie Sălăgean, administratorul Școlii Normale de învățători. În gara Războieni distinși oaspeți dela Blaj întâlnesc pe P. Sa Rusu, episcopul Maramureșului, care vine însoțit de p. E. Bota.

În gara Iernut, în întâmpinarea P. S. episcop și a suitei sale vin p. prot. I. Boieru și dl primpretor Ancuța. De acolo P. Sa a plecat la biserică din Iernut, unde a fost întâmpinat de p. prot. I. Domșa, preotul ortodox și preotul rom. cat. Oaspeții au cercetat biserică și s'au îndreptat spre Lechința. Aici aștepta popor mult din comună și satele vecine, în frunte cu autoritățile, preoții și cărturarii din împrejurimi. În fața bisericii a vorbit preotul local Gh. Boier. În preșeară s'a slujit vecernia și litia împreună cu partea întâia a sfințirii bisericii. A doua zi Duminecă în sobor de preoți P. Sa a slujit sfânta liturghie și a continuat slujba sfințirii începută în preșeară.

Șirul cuvântărilor, la masă îl deschide P. S. episcop Rusu, care toastează pentru regele și papa. În numele județului vorbește dl primpretor Ancuța, iar p. canonic Victor Pop rostește cuvinte de laudă la adresa dlui rezident regal și acelora cari au ostenit pentru înălțarea unui nou lăcaș lui Dumnezeu. Mai vorbește p. Enea Bota, Iacob Domșa, dl inv. Hirean și mai la urmă p. Ioan Boieru care mulțumește tuturor celor de față.

— Treizeci de galbeni pentru cine întrebă, dar pentru cine cumpără?

— Aista-i prețul; cui îi place, cui nu, iacă cumu!

Așa se petrecu ziua în ciocniri de cuvinte, la târguiești fără ispravă, iar pela întunecate, Părvu venit de atâta vorbă de clacă, se culcă în car și toți vânzătorii de boi ce se aflau în iarmaroc.

Când se deșteptă a doua zi... ce să vază? Nici nicăiera! Dă în sus, dă în jos, aleargă, Părvu, pela toate icoanele... boii intraseră în pământ. În sfârșit, după trei zile de căutare, Părvu, care-și cheltuisese acum și paraua de anafură, găsi boii într-o pădure, hămesiți de foame, furați de un singur negustor, scăpat de curând din temniță și care aștepta numai noaptea ca să i treacă peste țar.

Când și-aduse Părvu boii de funie în iarmaroc, îi clătina vântul de slabi ce erau, iar lui se părea că-i are de dar, într-o atâta pierisă nădejdea de a-i mai găsi. El îi dădu în jumătate de preț, fiindcă era acum la spartul târgului și boii se dăuseră din fața lor. Dar erau bani buni și frumoși, lași ca din drum, căci puțin a lipsit ca să rămână Părvu și fără boi și fără bani.

După ce a bătut palma cu negustorul și-a câștigat galbenii unul câte unul, punându-i la căpătâi într-o pungă cu baiere, Părvu voi să plece acasă, dar, nefiind mult până în seară și temându-se să nu înopteze pe drum, se hotărî să rămână până a doua zi... Atras deci de o slujenie mai bună, ce stă în vârful unui par și de un

paiaț uns cu făină pe obraz, care bătea toba din rășputeri la ușa unui cort, chemând norodul să vadă „minunea minunilor”, „copilul zburător, calul năzdrăvan și omul care înghite iatagane”, Părvu dădu cincizeci de bani și intră în comedie. Toate au fost cum au fost, minunății nemțești, nu altceva: treceri prin cerc, frânturi de șele, iatagane înghițite, șoareci înhamati, dar năzdrăvaniile calului le-a întrecut pe toate... Mă rog: Cum a ieșit calul de după perdea, s'a plecat în genunchi în fața publicului în chip de „Bine v'am găsit sănătoși”... Apoi punându-i ceasornicul dinainte, a arătat fără greș ceasurile, bătând de atâtea ori cu copita în pământ, câte ceasuri erau, și la întrebarea: ce-i place mai bine, biciul sau grăunțele? — a răspuns la „biciu” scuturând din cap, adică nu; iar la grăunțe, plecând din cap, adică da. Iar când paiațul îl întrebă:

— Ia seama, murgule, și-mi spune, cine din toată lumea adnată aici de față este mai bețiv? Calul se așternu pe fugă, făcu câteva roți împrejur, se opri dinaintea unui om, îl mirosi, apoi fugi mai departe; îl mirosi pe un altul și iar fugi; dar, când ajunse dinaintea lui Părvu, pârda loica de vită stătu pe loc și începu să bată din picioare.

— Nu cumva o fi aista? — întrebă paiațul.

Calul dădu din cap și necheză.

Nici că mai încăpea vorba, „aista i”, răspunse calul în limba lui, așa ca să-l înțeleagă și copiii.

Rădea lumea cu chef, rădea și Părvu; apoi

cu toți ieșiră mulțumiți pentru cei cincizeci de bani dați la intrare...

— Ascultă, Părvule îi zise o cunoștință de-a lui din iarmaroc, vîta cea de cal o fi spus sau nu adevărat, dar știu și eu una, adevărată.

— Ce?

— N'ai dat adălmaș pentru vânzarea boilor...

— Bine zici, adause un al doilea, asta nu-i eu cale între gospodari cinstiți.

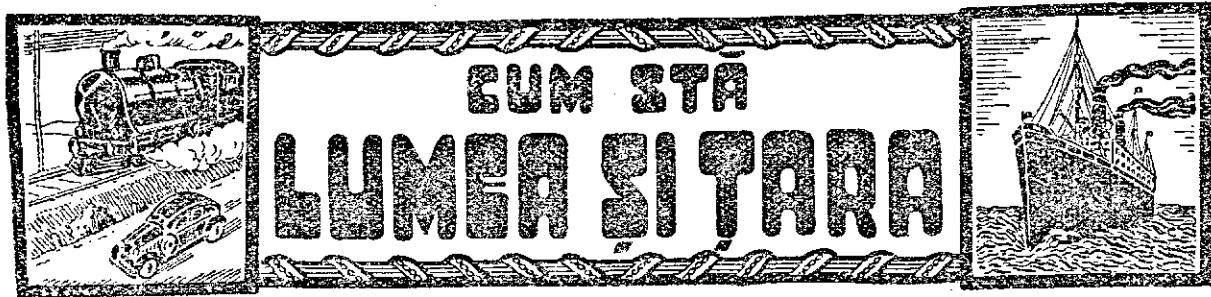
Părvu stătu un moment pe gânduri: pierduse jumătate din preț la vânzare, mai cheltuisese din pungă cu căutarea boilor, mai dădu-se cincizeci de bani la comedie... ei, ce mai la deal, la vale? Unde merge mia, merge și suta!

— Hai la adălmaș! Plin de chef intră Părvu cu tovarășii săi într-o crăsmă și acolo: „Ține bine, na cumetre”, se prelungi adălmașul până ce ochii lui Părvu se păienjeniră, de vedeau ca prin ciur. Încă două, trei, pahare și Părvu, văjăit cu desăvârșire, căzu sub masă, spre împlinirea prorocirii calului. Mai zi că nu-s și dobitoace năzdrăvane!

A doua zi Părvu se deșteptă cu capul înfierbântat și cu ochii grei în arestul poliției... Căută la brâu; dar găsește dacă ai cel... Bani și căutaseră ei drum cu punga cea cu baiere împreună.

Asta a fost o adevărată pacoste.

Părvu alergă iar la toate fețele ocărmuirii, se închină iar la toate icoanele, lăcrămând după punga lui, însă banii, mai șireți decât boii, știură să se ascundă bine.

In curând se va construi un mare port românesc — Pușcăriașii vor fi supravegheați de învățători — Peste Europa suflă vânt greu de război — Germania își face de cap — Italia își alungă Evreii

Unde va fi cel mai mare port al României

Un port este o stație de vapoare. Un oraș așezat la țărm de ape, unde vapoarele trag când vin din largul mării și-și descarcă marfa pentru a încerca alta pe care s'o poarte apoi pe lungile-i drumuri de apă.

Ele sunt foarte însemnate în viața unui stat. Sunt așa zicând plămâni prin care acel stat respiră și păstrează legăturile cu celelalte state.

Până acum cel mai mare port al nostru a fost orașul Constanța.

Ministerul marinei a hotărât să înceapă acum construirea unui mare port la Marea Neagră. Noul port se va construi la Tazaul, în apropierea lacului Mamaia. Lucrările pentru terminarea lui costă peste 3 miliarde lei aproape 4 miliarde. Va fi cu mult mai mare decât portul Constanța. Digurile de apărare au lungimea de 3200 metri.

Inlesniri pentru căsătoria concubinilor

Ministerul de finanțe a poruncit ca actele trebuincioase la încheierea căsătoriei dintre concubini (aceia care trăiesc necununat), dacă aceștia pot dovedi că sunt săraci, să fie scutite de timbre.

Această hotărâre este de o mare însemnătate pentru țara noastră, mai ales pentru Banat și unele părți, unde primejdia concubinilor și a familiilor fără copii este foarte mare.

Cum cel mai mulți dintre concubini sunt oameni săraci și nevoiași, cari au tot amânat căsătoria din cauză că erau prea scumpe formele ce trebuiau să le îndeplinească, dacă voiau să se cunună, se crede că acum cu noua legiuire vor încerca să pună capăt unei stări urite de lucruri și-și vor legi căsătoria în fața altarului bisericii.

120 învățători fără posturi vor fi numiți pedagogi și supraveghetori la închisori

Anul acesta pe lângă toate închisorile din țară s'au înființat posturi de supraveghetori-pedagogi. În aceste posturi ministrul educației naționale a hotărât să numească numai învățători, deoarece și așa la împărțea de slujbe mulți tineri cu diplome au rămas pe dinafară.

Namirile se vor face de către minister în ordinea vechimei și a mediei.

Expoziție de cusături românești în Turcia

Zi de zi se fac tot mai multe încercări, din partea Statului, ca să ne facă cunoscută țara străinilor. Să arate și altora iscusința și pricepera Românilor și mai ales frumusețile și bogățiile acestui pământ.

Anul acesta în cadrul serbărilor balcanice, Consulatul General al României, în unire cu Subsecretariatul de Stat al Propagandei, a aranjat în Turcia la Istanbul, o frumoasă expoziție (arătare) de cusături românești.

*La badea la căpătâu
Și de-o fi badea dormit
Spune-i că eu am murit
Și de o fi badea culcat
Spune-i că m'am măritat.*

*Foate verde de bujor
De nimica nu mi-e dor
Ca de badea din alt sat
Că-i cu farmec la uitat
Și dulce la sărutat.*

*Măi, bădiță, păr sucit
Șezi la noi dac' ai venit
Decât să văd că te duci
Mai bine să te văd în furci
In furci 'nalte de nule
Deasupra căsuței mele
Vântul să te răcorească
Ochii mei să te privească*

Insurătoare de silă. În curând o s'o mai vedem și aceasta. Nu la noi, ci firește că în alte țări, în Italia. E vorba că acolo nu peste mult se va aduce o lege, care să oblige pe toți tinerii, în vârstă de 25 de ani și holtei ca să se însoare. Acela cari nu se însoară vor fi oprși să se mai așeze în orașe și vor trebui să se înmormânteze la sate. Vorba aceea, vreal nu vreal, trebuie să te însori.

Deschiderea acestei expoziții s'a făcut în săptămâna trecută în prezența a numeroși ministri și înalți deregători Turci.

Expoziția o fost cercetată des de un număr muros public, care s'a interesat mult și despre România.

Vizita vestitului aviator Lindbergh la Cluj

Aviatorul american colonelul Lindbergh, acela care a trecut mai întâi cu avionul din America în Europa, a vizitat în zilele trecute Clujul, Vestitul aviator a venit din Rusia și s'a îndreptat spre Cehoslovacia. La Cluj a poposit Miercuri 31 August și peste noapte a fost oaspele dlui profesor universitar Hașlegan.

Italia dă afară pe evrei din țară

Gavnerul italian a luat o mulțime de măsuri aspre împotriva evreilor streini.

Astfel, după aceasta nouă legiuire, Evreii veniți în Italia de la 1918 au fost înștiințați că în vreme de 6 luni să-și părăsească tot ce au avut străns și să plece în altă parte.

Pe de altă parte s'a oprit pe viitor, ori-cărul Evreu strein și veniți din altă parte de a se așeza în Italia. Aceasta-i soarta care așteaptă pe fiii lui Moise, și așa va fi până la sfârșitul veacurilor, căci pe umerii lor apară greu vărsarea celui mai nevinovat sânge.

Mari frământări politice în toată Europa.

În vremea din urmă toate țările Europei au trecut prin grele și mari frământări. S'a simțit fluturând aripa războiului și lumea aștepta îngrozită dintr'o zi într'alta să audă că a izbucnit. Mai era un pas doar. Focul era să se aprindă, cum era și de așteptat, din Cehoslovacia. De multa vreme Nemții nutreau gândul de a ocupa măcar o parte din această țară. Acest gând au vrut să și-l ducă la îndeplinire în 20 Mai cu prilejul alegerilor care au avut loc atunci în Cehoslovacia. În cale s'au pus însă Anglia, Franța și Rusia, și Germania a bătut în retragere. De atunci însă nici în Cehoslovacia n'a mai fost liniște. Cele 3 milioane de nemți cari se află acolo, la îndemnul lui Hitler, au început să se miște și să ceară drepturi tot mai mari pentru ei. Gavnerul cehoslovac nu i-a mai putut mulțumi nici un. Pentru a mijloci o împăcare între aceste două neamuri, marile puteri au trimis acolo pe lordul englez Runciman. Acesta a umblat în dreapta și în stânga, a ascultat pe unii și pe alții, a făcut propunerii de împăcare. Partidul Nemților nu voia să lase însă nimic din adevărul. În această situație destul de grea, Germania ca să mărească și mai mult îngrășiorarea și spaima, a anunțat mari manevre militare, un fel de mobilizare generală și probă de războiu.

Lumea însă vrea pace nu război și toate marile puteri au început să facă demersuri în Berlin, ca să oprească pe nemți dela această pas. Ceeace au văzut pe acolo nu i-a mulțumit însă de loc. Germania a început să se întărească pe granița franceză, să aducă mercur și trolei. Totul arată că ea plănuiește ceva și așteaptă numai vremea potrivită ca să poată începe.

Rând pe rând împotriva Germaniei s'au adunat și celelalte țări și i-au cerut, să nu atace Cehoslovacia, căci în cazul acesta s'ar provoca un război în lumea întreagă.

Poate că în fața acestor amenințări, Germania va da îndărăpt și în Cehoslovacia va va sălășiul pacea. Totul stă în mâna lordului Runciman și șeful partidului german din Heinelein. Acesta se plimbă însă mai mult prin Germania pela ușile dlui Hitler.

După trei zile de zadarnică căutare, Părvu fu silit să-și vândă carul, pentru a-și plăti datoriile la casa unde găzduise și se întoarse acasă pe jos prin colbul drumului, pleoștit ca vai de el, gândind... adică negândind nimic; ce era să se mai trudească cu gândul la lucruri, ce nu se mai puteau întoarce!

— Cine-i acolo? strigă femeia lui Părvu, auzind în puterea nopții bătaie la ușă.

— Eu, bărbatul tău... „dac'a vrea Dumnezeu”, răspunse bietul om pocăit...

N. Gane*)

Cântece

*Bădiță depărțitor
Nu-mi trimite atâta dor
Pe părâu și pe isvor
Pe gurile tuturor
Trimite-mi mai puțin
Și vino și tu cu el.*

*Du-te dor unde te mâiu
Și te alină unde-ți spuiu*

*) Nicolae Gane este unul dintre cei mai mari povestitori ai noștri. Este moldovean de origine. Scrierile sale, mai multe volume de nuvele și povestiri au fost și sunt și azi gustate de multă lume, căci sunt scrise într'un grai limpede și ușor și cu un nelătecut farmec.

În zilele trecute a și avut loc o întrevedere între Hitler și Heinlein la Berchtesgaden. Nu se știe ce s'a hotărât acolo. Se crede tot mai mult că Germania ar armări să se facă un fel de votare generală în Cehoslovacia. Aceasta ar duce însă la ruperea Cehoslovaciei și ar îngreuna și mai mult situația.

Un nou mare proces la Moscova

La sfârșitul lunii Septembrie, va începe la Moscova, capitala Rusiei, un nou proces politic însemnat. De data aceasta sunt acuzați 10 foști miniștri și reprezentanți ai Rusiei străinătate. Toți sunt învinuți că au trădat bolșevismul și Rusia.

Procesul va dura două săptămâni și nu se știe dacă nu va sfârși și acesta prin o nouă vărsare de sânge, ca atâtea alte procese din Rusia.

Cine este mareșalul Blücher?

Povestea vieții unui om care din simplu țaran a ajuns cel mai temut conducător militar din Rusia

Pacea lumii astăzi atarnă de voința câtorva oameni puternici și temuți. Unul din aceștia este și mareșalul Blücher. Ultimele întâmplări și ciocniri din Rusia și Japonia au arătat lumii, cine este acest faimos mareșal Blücher și care este puterea lui. Mareșalul Blücher este șeful armatelor rusești din Asia, și este unul din cei mai puternici oameni din întreaga Rusia. A și fost supra numit „mareșalul roșu” și „țarul Siberiei”.

Asupra originii lui umblă fel de fel de presupuneri. Adevărul este însă că Vasile Constantinovici Blücher, — acesta este numele faimosului mareșal, — este om cu puțină școală și pregătire. A pornit de jos. Simplu țaran sărac, el și-a încercat norocul ca atâția alții, la oraș. La început a dat-o greu. Steaua lui a început să luzească numai după izbucnirea revoluției care a dus Rusia la cumplita stare de azi. În luptele mari au urmat s'a arătat ca un iscusit militar și conducător de trupe. Învingerile cari le-a câștigat și minunatul lui simț de organizator de armate l-au ridicat la cea mai înaltă treaptă militară și l-au făcut unul din cei mai temuți și mai puternici oameni din lume. Azi mareșalul Blücher este singurul om din Rusia, care poate lua hotărâri în ce privește armata și războiul, fără să mai așteare aprobarea lui Stalin.

Oameni de laudă. Nu e prea deasă fericirea de a avea cineva, în comună, câte un om cu stare și cu o inimă largă. Asemenea persoane sunt o binecuvântare, mai ales în timpuri de prefaceri, de schimbări temeinice, vremuri de trecere dela anumite stări învechite, întârziate la stări nouă, potrivite vremurilor noi. Comuna Bucurdea vineasă e una care are această rară și aleasă fericire. Pentru că pe lângă dl Albini din Zlatna, care trimite în fiecare an câte 2000 lei, ajutor bisericii — cărula îl aducem și pe această cale cele mai calde mulțumiri — are în săteanul Borza Chirilă omul înțelept și cu mână largă. Mai ales față de lucrurile bisericii dănaul e gata de ajutor oricând. La orice colecție e în fruntea tuturor. A jertfit sume însemnate pentru procurarea de ornate bisericesti, icoane și alte podoabe. A luat poartă la biserică cu 5000 lei. A reparat și a transformat ușa dela intrarea în biserică, iarăși cu 5000 lei. A dat pentru cumpărarea caselor parohiale nu mai puțin de 40.000, plătindu-și totodată și reparările ce s'a făcut. Iată câteva fapte mult grăitoare, care-i servesc spre cinste. Dumnezeu să-l răsplătească înmilit.

Vesela întâmplare din Zărnești

Leac pentru femeile limbute, sau ce să faci când te bate Dumnezeu cu nevastă rea de gură
Isprava unui păstor.

Puțini oameni trăiesc astăzi fericiți ca sătenii din Zărnești de lângă Brașov. Ei au găsit mijlocul de a pune frâu limbutei femeilor și acum, așa se spune, în familiile lor domnește adevărată pace și liniște. Și să nu credeți că a fost treabă ușoară aceasta. Până să ajungă acolo au trebuit să muncească din greu bieții oameni. Mai mult au să-i mulțumească însă pentru acest mare noroc unui biet ciurdar, Petrea Popescu un om supus și răbdător ca și boii pe cari zilnic îi ducea la păscut.

Dumnezeu voise adică să pună la încercare credința și răbdarea bietului Petrea, trimițându-i cea mai mare nenorocire ce poate cădea pe capul unui om: o femeie rea de gură și guralivă ca focul și o soacră la fel. Amândouă se întreceau în a-i otrăvi viața bietului om cu certurile și muștrările lor nesfârșite. Din om neisprăvit și de nimica nu-l mai scoteau. Și barem dacă s'ar fi mărginit să-și verse veniaul numai asupra lui. Dar ele mai treceau și prin vecini. Pretutindena se amestecau și pe unde ajungeau cu gura lor, ardeau ca focul.

— „Dece nu tai limba viperelor?” îi spuneau lui Petrea puținii proteni ce-i mai rămăseseră. „Purtarea lor e o pildă rea pentru nevestele noastre și s'ar putea întâmpla ca într-o zi și acestea să ne sară în cap iar noi să ajungem robii lor. Așa nu mai pot merge lucrurile și tu trebuie să faci ceva pentru scăparea noastră a tuturor”.

Mântuirea

Bietul Petrea asculta supus și plecat sfaturile binevoitoare și cuminți ale bunilor săi prieteni și le da dreptate. Vedea și el că așa este, însă n'avea ce să facă. În mintea lui simplă făuria cumplite și semețe planuri de răzbunare și se întorcea acasă întărit de război, gata, vorba aceea, să facă prăpăd. Însă cum trecea pragul, toată voinicia-i pieria și bietul de el, în fața urgiei celor două femei, devenia iarăși cel moale și plecat din trecut. — O, cât ar fi dat să le poată astupa gura odată! Se ruga zi și noapte ca Dumnezeu să-l lumineze și ajute cumva, ca să scape de năpasta ce căzuse pe capul lui. Mântuirea, cât de târziu, i-a venit însă. Și încă dela nevinovatele și pașnicele dobitoace pe cari le păștea în tihnă, în câmpurile înmirezmate de flori. Ședea lungit cu fața în sus într-o livadă și privea la vitele ce pășteau prin iarba înaltă din fața lui. Un vițeluş se tot căsnea să-și scoată botnița pe care stăpânul său i-o pusese de dimineață ca să nu poată să mai sugă. Ohiul lui Petrea s'a oprit îndelung asupra lui și asupra botniței ce o purta. Din capul său simplu țâsnise un gând năstrușnic și minunat. Cum nu i-a venit în minte mai iute? Acesta era singurul leac pentru femeile limbute și rele de gură: botnița. N'a mai stat mult pe gânduri. A ales două botnițe tari de sârmă din acelea pe cari le purtau boii nărăvași la săpatul cucuruzului, le-a înzestrat cu două table speciale, cari apăsând asupra obrăjilor, împiedecau mișcarea fălcilor. Iși mai cumpără încă patru incuștiori și așa înarmat îndrăzni să înfrunte primejdia de acasă.

Soacra și nevasta rămăseră mai întâi ca înlemnite de această neașteptată cutezanță. N'aură însă vreme să se mai despărțească bine că Petrea le și puse botnițele în cap, incuștiorii apoi cu lacătele pe cari le aduse.

Când ceilalți săteni aflară de isprava lui, Petrea nu mai știa ce să facă de bucurie. Cei înșurați, își cumpără și ei câte o botniță pentru neveste și în scurtă vreme avură pace și liniște

în casă. Azi se spune că s'au deprins atât de mult cu această trebuincioasă sculă, încât un bărbat nu ia o fată de nevastă dacă între hainele de zestre nu-i aduce și o botniță lucrată gata.

Nimic nou

Vremurile curg înainte și cu ele se duc și oamenii, dar firea omenească rămâne aceeași. Învățații spun că descoperirea lui Petrea nu-i ceva chiar așa de nou. Ea a fost și înainte cu sute de ani și în alte țări. În Anglia și Scoția era cunoscută încă în vremurile de demult, pe deapsa botniței pentru femeile limbute și cicălitoare. Se vede că nevestele și soacrele erau și pe atunci tot așa de rele de gură ca și acum, și limba lor înțepa tot așa de adânc și de amarnic

I. P. S. Mitropolit Alexandru bolnav. Încă la stăpânirea bisericii din Coc I. P. S. nostru Mitropolit s'a simțit rău, așa că dl dr. Cenariu, care are în acel sat o moșie și se află acolo, a trebuit să-l viziteze. Sosit la Blaj, l-au luat în primire medicul din Blaj, cari l-au sfătuit să meargă la clinica din Cluj, ca să se poată constata mai bine, ce boală de răunchi are, mai grea ori mai puțin serioasă. Știrile apărute în gazete, după cari starea I. P. S. Sale ar fi foarte serioasă, nu corespunde adevărului. Dovadă că peste câteva zile va sosi la Blaj, însă va face o odihnă mai lungă la vreo baie pe care i-o vor recomanda medicul.

Colaboratorii noștri, cari fin să li-se publice lucrările în „Calendarul dela Blaj”, sunt rugați să ne trimită manuscrisele cel mult până la 20 Septembrie, cđci altfel nu vor putea vedea lumina tiparului.

Faptă de om cinstit. Constantin Seculi din Topolovașii Mare (Banat) vându-se lui Iosif Pangol din Secul grâu de 124.000 lei. Amândoi au intrat, după încheierea târgului, la croitorul Iosif Müller, unde au numărat banii. La plecarea Seculi Constantin și-a uitat pe masa croitorului un pachet cu 50.000 lei. Seara croitorul, găsiind banii, i-a dus la poliție, care a trimis vorbă păgubașului să vină după ei.

12 oameni mușcați de un câne turbat. La Bahași (Moldova) un câne a mușcat mai mulți oameni. La început niciunul din cei mușcați n'a încercat să se îngrijească în mod special. Peste câteva zile cânele a mușcat și pe alții. Medicul orașului, constatând turbarea cânelui, a trimis pe toți cei 12 locuitori la spital ca să li-se dea îngrijirile trebuincioase.

60 de oi s'au umflat de lucernă și au pierit. În ziua de 1 Septembrie ciobanul Nicolae Pene din comuna Saligul, din apropiere de Constanța, era la câmp cu o turmă de oi. Adormind el, oile au intrat într-o lucerniște. Când s'a trezit ciobanul, 60 de oi le-a găsit moarte, cu stomacul umflat de gazele pe cari le produce lucerna verde. Jandarmii l-au dus la parchet, unde-și va primi pedeapsa somnului.

Exportăm raci. Din Galați s'au exportat zilele trecute zece mii kgr. raci în Germania, ca să facă din ei conserve. Racii au fost prinși în Dunăre.

Fiul președintelui Roosevelt muncitor. Unul dintre fiii președintelui Roosevelt din Statele Unite Nordamericane și-a început zilele trecute cariera sa de muncitor într'un mare magazin din Boston. El poartă numărul 2221, iscălește regulat condica de prezență și poartă dintr'un capet la altul al magazinului un vagonet cu mărfuri. Salarul lui săptămânal este de Lei 1500. El este de 21 ani și este înșurat cu o frumoasă americană. Iată cum își crește președintele Roosevelt copiii!

Petrol în Albania. Încă la anul 1927 s'au găsit în Albania câteva zăcăminte de petrol, pe cari le-au cumpărat Italianii. Pe când în 1927 la scoaterea petrolului din pământ nu lucrau decât 35 oameni, astăzi lucrează la aceste lucrări 1800 oameni. Semn că se găsește în pământul Albaniei petrol de ajuns.

În 93 ore și 48 minute cu vaporul din Europa în America. Marele vapor englez „Queen Mary” a străbătut Oceanul Atlantic din Europa spre America în 93 ore și 48 minute și astfel a întrecut vaporul francez „La Normandie” care a făcut acest drum în 94 ore și 7 minute.

Tot mai bine-i să trăiești. Tânăra Sofia Lazărescu, din Timișoara se hotărise să moară. Nimic n'o mai putea opri dela acest gând. Dragostea ei nu era împărtășită de acela pe care îl iubea și ei i-se părea viața pustie fără de el. În dimineața zilei de 28 August s'a și aruncat în râul Bega care trece prin oraș... În mijlocul valurilor a apucat-o însă frica de moarte și biata fată a început să înoate cu disperare spre țărmul râului, de unde a fost ridicată și dusă la spital. Se vede treaba că răceala apei a făcut-o să se trezească din desnadejdea în care căzuse și să vadă că tot îi mai frumoasă viața și-i mai bine să trăiești.

Un fost mort care trăiește. În orașul bulgar Rasse și-a sărbătorit săptămânile trecute ziua nașterii de 100 ani cărelumarul Nicolae Sotirov. Acesta murise înainte de aceasta cu 50 de ani și, când erau să-l acopere în sicriu, au observat că-i bate inima. L-au scos deci din sicriu și l-au tot trezit, până l-au văzut adus la viață. După ce se scular, se îmbolnăvise din nou de o boală grea de nervi, de care se vindecă deplin, iar de atunci este tot sănătos. Toți câți îl cunosc spun că poate trăi încă și 20 de ani.

În Rusia nu mai este nici un preot catolic. Înainte de câteva săptămâni au fost întemnițați cei din urmă cinci preoți catolici din Rusia. Dintre cei ortodocși au fost omorâți ori întemnițați până acuma 42.000 de preoți, iar dintre cei 200 predicatori protestanți mai sunt în viață abia 4.

Mai rar așa ceva! Episcopul de Strassbourg (Franța), Excelența Sa Ortello, care mai are 10 frați, l-a hirotonit, înainte cu câteva săptămâni, pe tatăl său într'un preot. Părintele Ortello, astăzi om de 65 ani, a fost numit preot militar. El a studiat 5 ani teologia înainte de a fi hirotonit.

Beția te și omoară. Locuitorul Kovaci Iosif din comuna Sualen venise mai în zilele trecute cu o căruță cu lemne de vânzare la Oradea. După ce a vândut lemnele și a făcut cumpărăturile de cari avea lipsă, în loc să plece către casă, s'a infundat într'o cărciumă dela marginea orașului, unde a beut până ce și-a pierdut mințile. În această stare s'a urcat apoi în căruță și-a dat biciu calilor, îndrumându-i spre casă. După o bucată de drum, fiind

cuprins de somn, a adormit buștean. Cail, cunoscând drumul, au mers înainte până în marginea comunei Sualen. Aici, sperându-se de ceva, au dat busna în pădurea din apropierea drumului, răsturnând căruța peste nefericitul țaran. Cum nu se găsea nimeni prin apropiere, ca să-i vină în ajutor, acesta a murit înăbușit sub roțile ei. Târziu noaptea trupul lui neînșufiețit a fost descoperit de pădurarul Gligor Gheorghe, care se ducea spre casă, care a fost atras la locul nenorocirii de rânchezatul calilor dela căruță.

Se împlinesc 25 de ani dela moartea lui Vlaicu. Săptămâna trecută s'au împlinit 25 de ani de când, pe culmea dela Brănești, de lângă Câmpina, Aurel Vlaicu s'a prăbușit cu avionul lucrat de el, tocmai când încerca să treacă munții spre Ardeal. De atunci au trecut 25 de ani, însă iumea nu l-a uitat. El a arătat tuturor, cu avionul lui minunat, pe care și-l făcuse, iscusința și priceperea Românilui.

Pustiirile ploilor în țară. La începutul acestei luni în multe părți ale țării au căzut ploi mari, însoțite de furtuni puternice. În județul Prahova furtuna a rupt un copac mare, care în căderea lui a omorât 4 oameni ce se adăposteau sub el. Ploi mari au mai fost și în județul Covurlui, unde părăiele umflate de apă au pricluait mari stricăciuni ogoarelor și liniei ferate. În județul Constanța furtuna și ploala căzută au fost atât de mari încât zeci de case au fost dărâmate și luate de ape. În multe locuri șuvoalele de apă au atins înălțimea de un metru. Pagubele sunt mari mai ales în câteva comune din partea de miazănoapte a țării. Pe aici furtuna a nimicit recolta de porumb și viile în întregime. Au fost luate de apă și înecate sute de oi, păsări și chiar vite mari.

Un copil împușcat din greșală de unchiul său. În comuna Sănmărtinul Sărbesc s'a întâmplat săptămâna trecută o cumplită nenorocire. Săteanul Drăgomir Dragauki, plecând de acasă, a lăsat pe masă un revolver încărcat. Copilul său, în vârstă de numai cinci ani, care rămăsese numai singur acasă, a luat arma și a început să se joace cu ea. Un unchi al copilului, văzându-l pe acesta cu revolverul, a încercat să i-l smulgă. Atingând din greșală trăgaciul, revolverul s'a descărcat, împușcând pe nefericitul copil în cap. Copilul a fost dus la spital, însă cu toată îngrijirea ce i-a dat a murit.

Avionul viitorului va fi cu mult mai mare decât avioanele de până acum, un adevărat oraș plutitor în văzduh. Vreau să-l facă Americanii și se spune că va fi gata peste 3 ani, adică în 1941. În el vor fi locuri pentru 100 de oameni și va avea de toate: odăi, săli de mâncare, de baie, de jocuri, așa ca drumușii să nu simtă nici o lipsă.

Prăpăd mare în Japonia. Un vânt deosebit de puternic a băntuit la sfârșitul lunii lui August regiunile din răsăritul Japoniei. Pagubele pricinuite au fost foarte mari. Vântul a fost urmat apoi de ploi mari, cari au înecat peste 30.000 de case din părțile marginase ale orașului. Zeci de mii de oameni au rămas pe drumuri fără adăposturi și sărăciți.

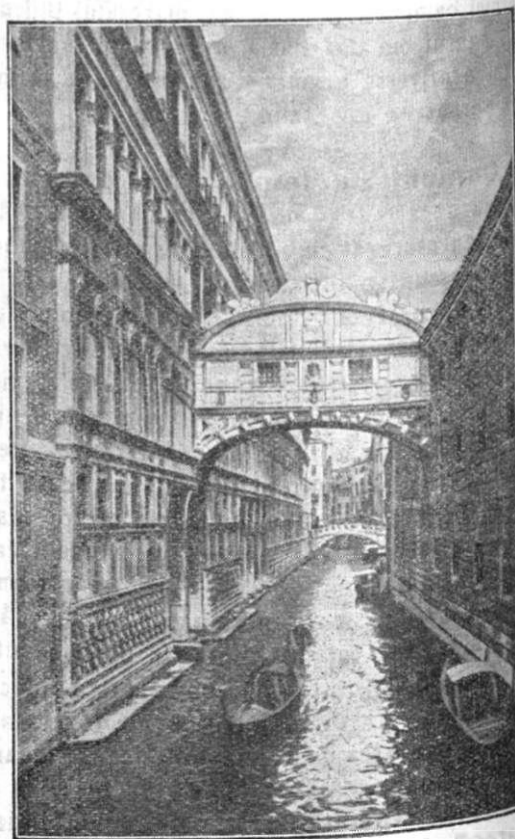
Când femeia se apucă să bea. Femeia Laziu Ileana, din comuna Ciocărlău, nu putea trăi fără să și bea în fiecare zi porția ei obișnuită de țuică. Bărbatul ei a încercat în fel și chip s'o facă să se lase de acest rit obiceii. Încercat-a și cu bătaia și cu vorba bună. N'a izbutit însă nimic. Se vede că năravul din

fire n'are lecure și că foarte greu mai poți să întorci o femeie dela viața rea și liberă pe care a dus-o înainte. Femeii îi mai plăcea să stea la cărciumă și să se apuce la vorbă cu unul și cu altul decât la țesut după război. Într'una din zilele trecute femeia s'a îmbătat iarăși turtă. După ce a mâncat din nou o porție strașnică dela soț, adevăratul ei stăpân, femeia a început să alerge pe străzile orașului. Văzând deschisă ușa unei biserică, a intrat înăuntru ca să se închine. Cu gura se închina, iar cu mâinile culegea ștergarele de pe licoane pe cari mai apoi le-a vândut iarăși la crâmpă pe țuică.

Tren atăcat de hoși. Un îndrăzneț atac banditesc s'a întâmplat între stațiile Ropen și Sighișoara. În noaptea de 2 August, trenul accelerat a fost atăcat între aceste două stații de o puternică ceată de hoși înarmați. Urcându-se în tren, hoșii au năvălit într'un vagon ocupat numai de domni, căutând sub amenințarea revolverelor să-i jefuiască. Între hoși și călătorii din tren s'a încins o luptă înverșunată pe viață și pe moarte. În cele din urmă călătorii fiind mai mulți au învins pe hoși și i-au alungat. Aceștia au sărit pe acoperișul vagoanelor și de acolo la prima stație s'au făcut nevăzuți.

O femeie a furat 25 de copii și i-a vândut. Poliția din Iași a reușit să prindă o vestită hoajă de copii, femeia Caterina Barbalată. Până acum această femeie a furat 25 de copii, pe cari i-a vândut în diferite locuri.

40 de hoși au atăcat și jefuit un sat în Dobrogea. Săptămâna trecută 40 de hoși înarmați, au atăcat comuna Tatar-Amadjar din județul Durostor. O parte din ei au înconjurat satul, iar o parte mai numeroasă a început jefuirea locuitorilor. Pentru a se răzbuna, hoși, au răpit și 10 persoane din familia săteanului Canachen, iar casele lui i-au dat foc. În urma acestui îndrăzneț atac, întreg satul este stăpânit de groază. Sătenii fac zi și noapte de pază pentru a vedea dacă nu vine un nou atac.

Orașul Veneția este în întregime clădit în apă. Dela o casă la alta trec poduri înalte și arcuite, iar pe ulițele lui oamenii umblă în bărci. Chipul nostru reprezintă o uliță din acest oraș cu așa numitul „Pod al suspinelor”.

Plâng și copiii nimănui

Pentru ca să luăm parte la durerea fraților noștri din patria mamă, noi, românii grupăm în jurul bisericii unite „St. Vasile” din Trenton, N. J., chemați de glasul sângelui, Dumbrăvești, la 14 August anul curent, am servit cu parastas, am ridicat paos și am aranjat o agapă pentru sufletul nobil al aceleia, care a fost oare când regina Maria a României.

Ofrandele credincioșilor, ruga din biserică și cuvântările dela agapă, din parte-ne au fost un modest prinos de recunoștință pentru glorioasa regină, care când cu vizita în Statele Unite, a știut să ne toarne 'n suflete atâtea gânduri națională.

Ne simțim uzurați că am luat și noi parte la jalea fraților de acasă. Nu am fi însă în tot adevărului dacă nu am spune că la serbarea noastră românească-creștinească am avut o decepție cât se poate de amară. A lipsit adevărat din noi chiar malca noastră Românie, despre care am presupus că va fi reprezentată barem prin cel din urmă scrib ce-l are, fie la consulatul din apropiere, fie la legatia din Washington.

Și încă așa ni-s'a dat să ne plângem regina, neconsolați de nime, ca orfan și ca și copiii nimănui.

Riporter

Păstrarea îndelungată a ouălor

de Ing. A. Degan

Se știe de toată lumea, ce greu se capătă ou în iarna și ce scump este.

Oul, fără de care aproape nu se poate face nici o mâncare, este folosit în bucătăria sătenței noastre doar primăvara și vara, și aceasta numai întrucât nu știe cum se pot păstra ouăle vreme îndelungată.

Și fiindcă ouăle încep din zi în zi să se înmulțească, ar fi bine ca sătenca noastră harnică să se gândească să pună cel puțin 100—200 ouă pentru iarnă. — Ar trage două foloase de pe urma aceasta; pe lângă că ar avea o mâncare pentru iarnă, ar putea face și ceva parale pentru țesut, sare, petrol.

S'a constatat că în făina de porumb ouăle se pot păstra o jumătate de an, deci deacum din toamnă și până la sfintele sărbători ale Crăciunului când ouăle sunt mai scumpe și mai căutate vânzându-se la 3—4 lei bucata. — Lucrul acesta orice sătență-l poate face. — A pune ouăle într-o lădiță în făină de porumb, la un loc rece, este spre priceperea tuturor.

Păstrarea în felul acesta, e foarte ușoară: în 100 ouă nu se strică mai mult de 7—9 ouă, și paguba e mică față de câștig.

Se mai pot păstra și în făină de sare. Pe timp mai scurt, de exemplu pe timp de trei luni, stau foarte bine în lapte de var, la 10 litri apă un kg. var și un pumn de sare. — Unii spun că e bine să se lase ouăle numai 5 minute și apoi scoase și puse în loc rece. De fapt așa e mai bine, căci atunci ouăle nu-și pierd gustul ca în cazul când s'ar lăsa să stea încontinuu în laptele de var, care după un timp și așa se limpezește.

Stând în laptele de var pe coaja oului se formează un strat subțire de var care împiedică să

iasă apa din ou, sau să se strice. Se mai pot păstra ouăle și în nisip și în cenușe, însă numărul ouălor cari se strică e mai mare.

Deci, păstrarea ouălor în făina de porumb sau în sare e cea mai bună.

Petrolul (gazul) ca leac la animale

Mai mult se întrebunțează petrolul ca leac la animale, pentru omorirea păduchilor. Cum însă gazul este foarte tare și poate produce arsuri destul de mari și adeseori și căderea părului, se întrebunțează amestecat cu ulei de floarea soarelui sau rapiță și anume la o parte gaz se adaugă două trei părți de ulei. Cu acest amestec se unge apoi jumătate din corpul animalului și a doua zi se unge cealaltă jumătate.

Se mai întrebunțează petrolul și pentru leucirea rătelor la animale mari în deosebi la cal. Mai întâi se spală calul bolnav de rătăle cu apă caldă și cu săpun și după ce s'a svântat bine părul îl ungem cu un amestec de petrol, benzină și ulei de floarea soarelui sau rapiță.

Se mai întrebunțează petrolul și în vindecarea ranilor mai mici, anume după ce se spală rana se șterge ușor cu o cârpă imunitată în petrol. Aceasta ajută la vindecarea și uscarea rănilor.

Cum se îngrijesc caii

Caii nu trebuie adăpați, când sunt obosiți și asudați, dacă munca nu este continuată. Altfel se îmbolnăvesc.

Când muncile încetează, trebuie să fie bine și repede frecăți cu un șomoiag de paie, până se svântă părul; apă nu trebuie să bea decât după un ceas de odihnă.

Nu trebuie lăsați să mănânce niciodată multe grăunțe, deoarece se pot îmbolnăvi, mai ales dacă după mâncare vor fi puși imediat la lucru.

Și adăpatul pe obosite și mâncatul pe lăcomie și fără odihnă pot produce animalelor, nu numai îmbolnăviri grele, dar chiar și moartea.

Un cal nu poate munci ca o mașină. El are lipsă de odihnă de cel puțin patru ceasuri, în timpul unei zile de muncă.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 835—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4292—1936 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnaveană S. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 3014 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Septembrie 1938 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Cergăul-Mare Nr. c. 195, 194, 132 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 ciavă de fân, 1 car, 3 cară de fân, 1 șură, 1 vacă, 1 vițea în valoare de 9200 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 18 August 1938.

1101 (1—1) Șef portărilor FLEFLEA

AVIZ

Se caută ucenic cu pregătire de 2 ori 3 clase liceale sau comerciale. Doritorii se vor adresa firmei Octavian Drăgea, comerciant Blaj. 1093 (2 2)

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 237—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3397—1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Casa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 2678 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Septembrie 1938 orele 5 p. m. la fața locului în Cergăul Mare, la domiciliul urmăriților unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 car, 10 feldere porumb, 6 perine, 4 cară fân și altele în valoare de 8.100 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 18 August 1938.

1098 (1—1) portărilor FLEFLEA

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 237—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1725—1936 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Dr. Ludovic Enyedy adv. pentru încasarea creanței de 2390 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 13 Septembrie 1938 orele 3 p. m. la fața locului în Sânmiclăuș la dom. urm. Nr. 203 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 vacă, 1 car în valoare de 4000 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 20 August 1938.

1100 (1—1) portărilor FLEFLEA

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 534—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1589—1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Rosa Axente repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 2333 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Septembrie 1938 orele 3 p. m. la fața locului în Crăciunelul de Jos la dom. urm. No. — unde se vor vinde prin licitație publică 1 șură cu fișă în valoare de 15000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Dumbrăveni, la 18 August 1938.

1099 (1—1) Șef Portărilor: FLEFLEA

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 105—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1585—1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Casa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 1034 lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Septembrie 1938 orele 5 p. m. la fața locului în comuna Bucerdea-grănoasă la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci și 1 șură în valoare de 20.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 17 August 1938.

1097 (1—1) Șef portărilor FLEFLEA

Ministerul Educației Naționale

Școala Inferioară și Superioară de Menaj „SF. TEREZA”
Cluj, strada Avram Iancu Nr. 58.

P R O S P E C T

Situată în strada Avram Iancu nr. 58 și cuprinsă în câteva edificii moderne cari din punct de vedere al igienei și al curățeniei pot servi drept exemplu multor institute similare, această școală pregătește și dă educația necesară viitoarelor gospodine, maestre sau profesoare în științele artei menajului

In acest scop școala cuprinde:

1. Un curs inferior, (cl. I—II, III—IV sau gr. I) care durează 4 ani și care are scop să desvolte în viitoarele stăpâne de case, gustul și priceperea pentru conducerea casei și a familiei și să pregătească elevele pentru continuarea studiilor în secțiile de specialitate, care le dă dreptul de maestre la școli de menaj și școli primare.

Cursul constă din studii teoretice și aplicațiuni practice în atelierele de: bucătărie, spălat, călcat, lucru de mână, țesut, și ornamentație.

2. Un an de practică pentru absolventele cursului inferior după care aceste pot continua cursul normal cl. VI—VII—VIII a liceului menajer (cl. V etc. este curs superior sau gr. II) In decretul regal 2874 din 10 August 1937 prin care s'a decis ca, pentru numirea în posturile administrative de specialitate dela institutele de stat, certificatul de absolvire al școlii urbane de gospodărie gradul I, este echivalent cu certificatul de absolvire a gimnaziului teoretic, iar diploma de absolvire a școlii urbane de gospodărie gradul II este echivalent cu bacalaureatul liceului teoretic.

3. Un curs normal de gospodărie, al cărui scop este formare femeii pentru viață în a conduce cu demnitate, pricepere și cinste familia și căminul.

Condițiuni de admitere:

La cursul inferior. — In clasa I a, se primesc toate absolventele cursului primar. In cl. II-a se primesc eleve cari au promovat clasa I-a a unei școli cu caracter secundar. In cl. III-a eleve cari au promovat cl. II-a, a unei școli cu caracter secundar, eleve cari au făcut o școală de menaj rurală cu trei clase, precum și cele cari au cursul complimentar complet. In cl. IV-a se primesc absolventele școlii profesionale gr. I și absolventele de curs inferior de liceu.

La cursul normal de gospodărie, se admit în anul I, bacalaureate, absolvente de liceu, liceu comercial și absolvente a școlilor normale de învățătoare cu diploma de capacitate.

Dacă numărul celor înscrise depășește numărul locurilor disponibile, se va da un examen de admitere.

Actele necesare înscrierii sunt: pentru cursul inferior: certificat de absolvire a cursului primar, certificat de naștere, botez, naționalitate și vaccinare, iar pentru cursul superior diploma de absolvire a liceului, bacalaureat, sau diploma de absolvire a școlii normale de învățătoare, certificat de naștere, naționalitate, botez și vaccinare.

De asemenea la intrarea în internat toate

Tinând seamă de importanța școlilor de menaj în viața socială de astăzi, îndrumarea tinerilor fete spre această ramură de învățământ constituie un imperativ al timpurilor noastre.

Pentru liceul menajer este obligatoriu costumul de străgerie. Fiecare elevă va plăti 1000 Lei în plus pentru spălatul rufelor.

Absolventele acestui curs se bucură de dreptul de a funcționa ca profesoare de gospodărie la școlile secundare sau ca profesoare de științele menajului la școli de menaj.

Cursul durează 2 ani și constă deasemenea din studii teoretice și practice în ateliere.

Pentru întreținere, această școală dispune de un internat elegant, înzestrat cu tot utilajul și confortul necesar, în care se primesc în afară de elevele școlii, studente și eleve ale celorlalte școli secundare din Cluj.

Toate elevele sunt interne și numai în mod excepțional se admit eleve externe, dacă părinții lor locuiesc în oraș.

Ieșirea în oraș este reglementată, printr'un serviciu bine organizat.

Facultativ pentru eleve este luarea de ore de pian, cu profesorii școlii, taxa fiind două sute de lei lunar, cu dreptul de a exersa o oră pe zi și de două ori pe săptămână cu profesora școlii. In fiecare lună se va examina rezultatul în fața direcțiunii. Tot facultativ este luarea de ore de limba franceză, germană, engleză și italiană.

La sfârșitul fiecărui an școlar se organizează expoziții practice pe ateliere expunându-se obiectele lucrate de elevele școlii.

Școala noastră a participat la diferite expoziții de specialitate fiind premiată în două rânduri cu medalia de aur.

elevele vor prezenta un certificat medical prin care să se constate că nu există vreun caz de boală molipsitoare în familie.

Uniforma școlii precum și cea de străjeră sunt obligatorii.

T A X E

Taxele au fost fixate după cum urmează: Pentru cursul inferior se plătește pentru întregul an, global suma de 9000 lei la clasele I, II și III, din care 1500 lei taxa școlară, iar la cl. IV-a, 10.000 lei, din care 2000 lei taxa școlară. Elevele externe vor plăti o taxă școlară de 2000 lei. Achitarea taxelor se va face în patru rate.

La cursul superior se plătește pentru întregul an, o taxă globală de lei 12.000. Elevele externe achită o taxă școlară de 3000 lei. Achitarea taxelor se face de asemenea în patru rate. Pentru uzarea vaselor se ochită o taxă de 200 lei.

Inscrierile elevelor se face la cancelaria școlii între 1 Iulie și 15 Septembrie.

Condițiunile detaliate și alte informațiuni se pot primi expediind o carte poștală pe adresa direcțiunii școlii.

AVIZ

Di Nicolae Barna, pantofar în Blaj, face cunoscut că cu data de 3 Septembrie și-a mutat atelierul de pantofărie în Str. Regele Ferdinand No 5, (fost Hotel Univera), unde pregătește cele mai elegante și moderne ghețe și pantofi din materialul cel mai modern ghețe și lucru gata precum și bocanci din bizon pentru băieți și fete.

Oficiul parohial român unit din Boușarul de sus

No 58—1938.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință celor interesați, că în ziua de 21 Septembrie 1938 orele 12 a. m. se va ține în localul cancelariei parohiale Boușarul de sus (j. Hunedoara), licitație publică pentru edificarea bisericii greco-catolice române din Boușarul de sus.

Licitatia se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din Legea Contabilității Publice, Regulamentul Oficiului Central de Licitații și Normele publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 4 Iunie 1931 — și Nr. 55 din 1938.

Toate persoanele, cari vor lua parte la licitație vor depune, pe lângă, ofertă și o garanție de 10% în numerar sau efecte de stat din valoarea lucrării oferită, iar oferta se va face numai în conformitate cu devizul, caetul de sarcini și oferte tip, care pot fi văzute în fiecare zi de lucru în orele de serviciu la cancelaria parohială Boușarul de sus.

Boușarul de sus, la 6 Septembrie 1938

Curatorul parohial român unit din Boușarul de sus

Parohia Română unită Șoimuș jud. Sălaj

Licitație

Curatorul bisericii române unite din Șoimuș, jud. Sălaj, în ziua de 18 Sept. a. c. orele 16 p. m. va da în licitație publică cu oferte închise, edificarea bisericii parohiale din loc.

Condiții:

1. Spese de deplasare nu se dau.
2. Pianul și devizul se află la prețul local, la locuința cărui va avea loc licitația.
3. Curatorul își rezervă de-a alege dintre concurenți pe care îl convine, fără ca să se ia în considerare suma ofertantă fie aceea urcată sau scăzută.

4. In cazul când nu se vor primi multe oferte, lucrarea se va da prin tocmeală.

Șoimuș, la 28 August 1938.

Ioan Pop
preot local

1102 (1—1)

Roman Vanite
primcurator

Aviz

Magazinul de încălțăminte „DERMATA” și Pielăria

„MINERVA”

să mută cu ziua de 1 Septembrie în Strada Regele Ferdinand No. 5 (fostul Hotel Univera)